

ната Централна Болнична Комиссия, безъ да се съобщи нѣщо за това на Настоятелството на Дружеството. Когато рѣчений Клонъ, въ отговоръ на запитването на Настоятелството, заеви съ телеграма отъ 20-й Ноемр. 1885 год. № 7, че казанитѣ вещи въ 34 кола сж събирани и испратени не за Правителственната Централна болнична комиссия, а за Българското Дружество отъ „Червений Кръсть“, Настоятелството на Дружеството помоли когото се слѣдваше за да му се доставятъ каквито и да е свѣдения по тия вещи, та да може и то да съобщи на клонътъ потребното, но просбата на Настоятелството не се взе въ внимание. Отговори му само, че въпроснитѣ помощи сж биле предадени на Централната Комиссия и отъ нея имало надлѣжнитѣ разписки за получаванieto имъ.

Българската Народна Банка, съ писмото си отъ 2-й Декемвр. 1885 г. подъ № 5803, извѣсти на Настоятелството на Дружеството, че държи на негово разположение 5400 лева златни, които е испратила за Дружеството Редакцията на Хърватския вѣстникъ „Sloboda.“ Вслѣдствие на това Настоятелството записа казаната Редакция за спомагателенъ членъ на Дружеството и ѝ изпрати надлѣжния за това билетъ заедно съ потребната квитанция за получаванieto въ Дружественната касса на горнитѣ пари. На 17-й Декемврий 1885 г., обаче, сжщата Банка, съ писмото си подъ № 5854, извѣсти на Настоятелството на Дружеството, че тъй като казаната сума трѣбувало да се брои на Г-на П. Каравеловъ, тя (Банката) я турила на негово разположение. Вслѣдствие на това, Настоятелството нееднократно се отнесе къмъ поменнатата редакция, за да повърне билетътъ и квитанцията, ако наистина въпросната сума не е назначена за Дружеството, но и до сега не се е получилъ отговоръ. При всичко това, нашето Дружество, по покана на Военно-

то Министерство, спомогна съ една значителна сума за цѣлта, за която г-нъ Каравеловъ употребилъ въпроснитѣ пари, именно — за **искусствени крака**, съ които се снабдихъ нѣкои наши войници.

Сжщата Банка, съ писмото си отъ 21-й Декемврий 1885 год. подъ № 5905 извѣсти Настоятелството на Дружеството, че държи на разположението на Дружеството лева сребр. 1362, испратени отъ Карнобатъ, вслѣдствие на което Настоятелството е испратило на Карнобатский Кло нъ квитанция подъ № 106 за получаванieto на тая сума. Въ „Извлѣчението“, обаче, за текущата при Банката смѣтка на Дружеството, което „извлѣчение“ тя съобщи на Настоятелството съ писмото си отъ 21-й Юлий 1886 г., рѣчената Банка минала е въпросната сума въ дългъ на Дружеството, а съ писмото си отъ 7-й Октомврий сжщата година подъ № 6690, обеснява, че казаната сума по погрѣшка се е минала на смѣтка на Дружеството, тъй като тя била испратена за да се предаде на Г-на П. Каравелова.

* * *

Настоятелството на Дружеството, счита за своя длѣжностъ да не скрие и нѣкои не до тамъ приятни нѣща за Дружеството. Съчувствието, което се искава къмъ нашето Дружество отъ всѣкъдѣ, както въ България, тъй и въ странство, бѣше твърдѣ голѣмо, както се каза на свое мѣсто и както се вижда най-блѣскаво отъ изложеното до тукъ. Но и тукъ не бѣше съвършено, тъй да се каже, безъ **търне** и **бодили**.

Както е извѣстно, Правителството съ Окръжното си отъ 31-й Октомврий 1885 г. подъ № 2074, бѣше приканило Окръжнитѣ Управители, като имъ разяняваше значението на Българското Дружество отъ „Червений Кръсть“, да даватъ на сжществующитѣ вече въ Окръжието имъ Клонове отъ Черв. Кръсть, така и на тия,